

II LUCHTVERDEDIGINGSCOMPAGNIE

REGIMENT VAN HEUTSZ 'SAMARINDA'

LANDMACHT BRENGT ELK NUMMER EEN EENHEID ONDER DE AANDACHT IN DE RUBRIEK 'EENHEID IN BEELD'. DEZE KEER IS HET DE BEURT AAN II LUCHTVERDEDIGINGSCOMPAGNIE (II LUVERDCIE) 'SAMARINDA' UIT SCHAARSBERGEN. II LUVERDCIE IS DÉ LUCHTVERDEDIGINGSEENHEID VAN II LUCHTMOBIELE BRIGADE. SAMEN MET 12 INFANTERIE BATALJON LUCHTMOBIEL MAAKT DE EENHEID DEEL UIT VAN HET REGIMENT VAN HEUTSZ.

GESCHIEDENIS

Compagnie

II Luverdcie is op 1 december 2000 officieel opgericht. De compagnie is de jongste luchtdoelartillerie-eenheid van de Koninklijke Landmacht. De compagnie bestaat uit drie pelotons die zijn voortgekomen uit drie Stingerpelotons die voorheen waren ondergebracht bij 11, 12 en 13 Infanteriebataljon. Dit is gebeurd om alle luchtverdedigingskrachten van II Luchtmobiele Brigade te bundelen. Naast de drie pelotons is er nog een compagniestaf en een radargroep.

Regiment

Het Regiment Van Heutsz, opgericht op 1 juli 1950, is vernoemd naar de generaal Joannes Benedictus van Heutsz. Het regiment zet de tradities voort van het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger (KNIL). Ook draagt het de tradities van het NDVN, Nederlands Detachement Verenigde Naties, dat in de Koreaoorlog vocht. Het Regiment Van Heutsz bestaat tegenwoordig uit 12 Infanteriebataljon Luchtmobiel (AASLT) en II Luchtverdedigingscompagnie 'Samarinda'.

Compagniescommandant: majoor Marc Klapdoor
Compagniesopperwachtmeester: opperwachtmeester Francesco Wessels

STANDPLAATS EN TAKEN

II Luverdcie is onderdeel van II Luchtmobiele Brigade en is gelegerd op de Oranjekazerne in Schaarsbergen. De taakstelling van II Luverdcie is het bieden van bescherming tegen vijandelijke vliegtuigen en helikopters. De eenheid is uitgerust met Stinger-raketten. De Stinger is een draagbare raket tegen luchtdoelen en wordt ingezet voor de beveiliging van essentiële delen van II Luchtmobiele Brigade, zoals helikopterlandingsplaatsen, logistieke opslag en verzamelgebieden of commandoposten. Het radarsysteem WALS kan onderscheiden of een vliegtuig een vriend- of vijandelijk vliegtuig is. De Stingers gaan in draagtassen mee, en dat betekent dat de luchtverdedigers dan wel tot zeventig kilo per persoon mee moeten sjouwen.

De militairen bij II Luverdcie hebben een luchtverdedigingstaak die gecombineerd wordt met veel infanterievaardigheden. In de pelotons zitten daarom zowel infanteristen als luchtdoelartilleristen. De disciplines zijn in drieën onder te verdelen: luchtverdedigings-optreden, infanterie-optreden en optreden als doorgunner (schutter van een mitrailleur die is geïnstalleerd in de deuropening of op de

achterklep van een transporthelikopter). Alle militairen die bij de eenheid komen, krijgen een basishelikoptertraining, basisinfanterietraining en voortgezette luchtverdedigingsopleiding. De doorgunnerstraining vindt plaats bij de luchtmacht.

WAPENFEITEN

SFIR 3, 4 en 5 (2003-2005): infanterie en doorgunner, NRF-4, EU-battlegroup 2006-2007, Eufor DRC (Congo) 2006. Voor de huidige ISAF-operatie zijn regelmatig infanteriepelotons van II Luverdcie in Afghanistan. Tevens worden er continu doorgunners uitgezonden en worden op individuele basis mensen toegevoegd aan het OMLT en de TFU-staf. Als blijvende en zichtbare blijk van waardering

heeft II Luverdcie tijdens de commando-overdracht op 3 maart 2009 twee uitzendlinten ontvangen met de inscriptie "SFIR" en "ISAF".

TRADITIES

II Luverdcie en 12 Infanteriebataljon zetten de tradities voort van het Regiment van Heutsz (RvH). Luchtverdedigers van het KNIL (Koninklijk Nederlands Indisch Leger) hebben in de Tweede Wereldoorlog de vliegvelden Samarinda I en Samarinda II beveiligd tegen Japanse luchtaanvallen. Het RvH zet de traditie voort van de KNIL als geheel en II Luverdcie van de KNIL-luchtverdedigers. De tradities van II Luverdcie zijn:

- compagniesborrel 'Oorlam'. Dit komt uit het Maleis, van 'Orang Lama': oud-gast, oudgediende, man van ervaring. De oorlam die van gouvernementswegen rijkelijk werd verstrekt, behoorde decennia lang tot het rantsoen van de militair.

'Untuk keamanan saya yang atur'

'Wij staan voor veiligheid'

EENHEID IN BEELD

VAANDELS EN EMBLEMEN

Het embleem van de compagnie bestaat uit twee gekruisde mandau's. Een mandau is het traditionele wapen van de Dayak's, de oorspronkelijke bewoners van Borneo (het huidige Kalimantan waarop de vliegvelden Samarinda I en II gelegen waren.). Aan de mandau worden bovennatuurlijke krachten toegekend. De letterlijke vertaling van het woord mandau is 'koppensneller' en werd als zodanig tot begin twintigste eeuw gebruikt.

De kleuren oranje en zwart verwijzen naar het Regiment van Heutsz. De kleuren zwart en rood verwijzen naar de kleuren van de luchtdoelartillerie. De bordeauxrode ondergrond staat voor luchtmobiel. Het embleem met de twee mandau's prijkt niet alleen op de vlag van 11 Luverdicie, maar de militairen van de compagnie dragen het ook op de borst.

- zwarte riem op GVT en DT en zwarte stropdas op DT, vanwege de tradities van het RvH. Dit wordt al sinds de KNIL-periode gedaan.
- traditiweek RvH, waarbij de compagnie het regiment ondersteunt bij bijvoorbeeld reünies op Bronbeek en herdenkingen van het KNIL.
- compagniesrichtvlag RvH
- iedere maandagochtend regimentsappel en samen sporten met 12 Infanteriebataljon
- soldaten en korporaals van de eenheid dragen het Van Heutsz baretembleem (de zon). De meeste onderofficieren en officieren dragen het baretembleem van het korps luchtdoelartillerie.

EENHEID AAN HET WOORD

WACHTMEESTER-I
JAAP VERBRUGGEN
OPVOLGEND PELOTONS-
COMMANDANT,
1E PELOTON

'Ik zocht meer uitdaging, zowel fysiek als mentaal, daarom ben ik overstapt van de luchtdoelartillerie naar 11 luchtverdedigingscompagnie. Wat mij namelijk vooral aantrekt is het hoge infanteriegehalte. Dit komt terug in het stinger-optreden en uiteraard ook in de echte infanterietaken. Op alle niveaus hebben wij een hoge mate van zelfstandig optreden. Dit schept een bepaalde houding die professionaliteit uitstraalt. Ik heb twee uitzendingen gedraaid: Bosnë en Afghanistan. In Afghanistan opereerden we met een kleine groep zelfstandig in en rond Kabul; we zorgden daar voor de persoonsbeveiliging van de contingentscommandant.'

KORPORAAL-I
SERGE NELISSEN
PLAATSVERVANGEND
GROEPSCOMMANDANT,
1E PELOTON

'Toen ik nog in opleiding zat, zag ik een demo van de luchtverdedigingscompagnie en was meteen enthousiast. Vooral vanwege de combinatie luchtverdediging en infanterie. Maar ook de mogelijkheid om doorgunner (schutter van een mitrailleur die is geïnstalleerd in de deuropening of op de achterklep van een transporthelikopter, red.) te worden, sprak me aan. Alle kennis die je hier opdoet, is meteen compagnieskennis. Het militaire vak betekent voor mij het overbrengen van de kennis die ik in de loop der jaren heb opgedaan. Daarom wil ik graag als instructeur naar de KMS, bij het wapen van de infanterie. Later wil ik zeker terugkeren bij de luchtverdedigingscompagnie.'

EERSTE-LUITENANT
DANNY WOLFF
ONDERSTEUNEND
PROJECTOFFICIER,
COMPAGNIESTAF

'Ik ben in 1991 opgekomen als dienstplichtig militair bij de luchtmacht en daarna onderofficier geworden bij de luchtdoelartillerie. Op mijn 32e heb ik, na de KMA, mijn rode baret gehaald en ben ik geplaatst bij deze compagnie. Dat had ik tien jaar eerder moeten doen. En daar bedoel ik mee dat ik dan tien jaar langer van de gedrevenheid en afwisseling hier had kunnen genieten. Als je tegen de mannen zegt dat ze vijf kilometer moeten rennen, vragen ze waarom het er geen acht zijn. We hebben altijd een uitdagend en afwisselend programma. Daarnaast zijn de carrière- en doorstroommogelijkheden binnen de luchtmobiele brigade uitstekend.'